

хоризонталној оси редне бројеве "поглавља", а на вертикали бројеве $K(T_0, T)$ где је редни број T_0 фиксиран. За свако T_0 добијамо посебан график.

Принцип пригушења фреквенција (реформулација): код хронолошки тачне нумерације "поглавља-покољења" сваки такав график треба да има следећи облик ("у просеку"): лево од тачке T_0 график је једнак нули, у тачки T_0 - апсолутни максимум, а затим график постепено опада (сл. 14.1). Назовимо такав график идеалним.

Сл. 14.1

Формулисани принцип (модел) треба експериментално проверити на реалним текстовима. Ако је он тачан и ако су "поглавља" правилно уређена, експериментални графици треба да буду блиски идеалном. Испоставља се да експериментална провера потврђује принцип пригушења фреквенција. Због ограничености простора навешћемо овде само типичне примере.

Пример 1. Ливијева "Римска историја" (Москва, 1887-1889, т. 1-6). Сви графици дела "Историје" који описује период 750-293 год. п.н.е. су практички идентични идеалном, тј. највећи део имена која се по први пут појављују у Ливијевом опису неког покољења, најчешће се помињу од стране Ливија при опису управо тог покољења, а затим се постепено (монотono) заборављају. Дакле, на том примеру се принцип пригушења фреквенција потврђује и редослед "поглавља-покољења" у наведеном делу Ливијеве "Историје" највероватније је хронолошки исправан.

Пример 2. Liber Pontificalis, изд. Т. Момзена "Gestorum Pontificum Romanorum" (1898). Издвојимо из те колекције текстова делове који описују периоде: 1) 300-560. год. , 2) 560-900. год. , 3) 900-1250. год. , 4) 1250-1500. год. Испоставља се да се сви графици $K(T_0, T)$ за текстове 1-4 практично поклапају са идеалним, што поново потврђује принцип пригушења фреквенција.

Уочимо једну од важних последица изведеног експеримента: испоставља се да на знатним временским интервалима није примећена "мода имена" (што није само по себи очигледно). Наравно, поједина древна имена се користе и данас, али како се испоставило проценат таквих имена је ништавно мали у односу на основну масу "изумирућих имена".

Пример 3. У својству текста X који описује период 976-1341. год. у историји Византије, узета је следећа колекција изворника: 1) Михаил Псел, "Хронографија" (описује период 976-1075. год.) (Москва, 1978); 2) Ана Комнина, "Скраћена прича о делима цара Алексеја Комнина" (описује 1081-1118. год.) (Санкт-Петербург, 1859); 3) Јован Кинам, "Кратки преглед